

۱۴۰۱، ۱۲، ۹

۱۵ ۱۷۸۶۹

هوالعلیم

چگونه باشخصیت خودشیفته صحبت کنیم؟

(اختلال خودشیفتگی از منظر روان‌پویایی)

www.ketab.ir

جوان لچکار

ترجمه

سعید دهنوی * زهرا حدادی

ویراستار

دکتر نادر منیرپور

سرشناسه: لاچکار، جون، ۱۹۳۸ - م.

Lachkar, Joan

عنوان و نام پدیدآور: چگونه با شخصیت خود شیفته صحبت کنیم؟

مشخصات نشر: تهران: دانژه، ۱۳۹۴.

مشخصات ظاهری: ۳۰۴ ص.

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۲۵۰-۱۰۴-۲

وضعیت فهرست نویسی: فبیای مختصر

یادداشت: فهرست نویسی کامل این اثر در نشانی: <http://opac.nli.ir> قابل دسترسی است.

یادداشت: کتابنامه به صورت زیرنویس.

شناسه افزوده: دهنوی، سعید، ۱۳۶۲-

شناسه افزوده: حدادی، زهرا، ۱۳۶۲-

شماره کتابشناسی ملی: ۳۸۳۵۷۸۹

عنوان و نام پدیدآور: چگونه با شخصیت خود شیفته صحبت کنیم؟

نویسنده: جوان لاچکار

ترجمه: سعید دهنوی - زهرا حدادی

ویراستار: دکتر نادر منیر

صفحه آرا: کژال گرافیک

ناشر: دانژه

لیتوگرافی، چاپ و صحافی: شریف

شمارگان: ۲۲۰ نسخه / قطع: رقعی

نوبت چاپ: اول - ۱۳۹۵ / چهارم ۱۴۰۱

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۲۵۰-۱۰۴-۲

این اثر مشمول قانون حمایت مؤلفان و مصنفان و هنرمندان مصوب ۱۳۴۸ است. هر کس تمام یا قسمتی از این اثر را بدون اجازه مؤلف (ناشر) نشر یا بخش یا عرضه کند مورد پیگرد قانونی قرار خواهد گرفت.

تهران: خیابان استاد مطهری - خیابان سلیمان خاطر (امیر اتابک) - کوچه اسلامی - شماره ۴/۲
کد پستی: ۱۵۷۸۶۳۵۸۱۱ صندوق پستی: ۴۱۴۶-۱۴۱۵۵ تلفن: ۸۸۸۴۶۱۴۸-۸۸۸۱۲۰۸۳ تلفکس: ۸۸۸۴۲۵۴۳
تلفن دفتر پخش: ۶۶۴۷۶۳۷۵ - ۶۶۴۶۲۰۶۱ فکس: ۶۶۴۷۶۳۸۹

برست مطالب

۳۳	فصل اول - عالی جناب خودشیفته
۵۹	فصل دوم - خودشیفته بیمار
۸۳	فصل سوم - خودشیفته بدخیم
۱۰۷	فصل چهارم - خودشیفته ضد اجتماعی
۱۲۷	فصل پنجم - خودشیفته افسرده
۱۴۹	فصل ششم - خودشیفته وسواسی - اجباری
۱۶۷	فصل هفتم - شخصیت منفعل - پرخاشگر
۱۸۷	فصل هشتم - خودشیفته هنرمند
۲۱۱	فصل نهم - خودشیفته میان فرهنگی
۲۲۳	فصل دهم - مرور کلی و افکار پایانی

نزدیک به دو دهه تعلیم در محضر اساتید روان‌درمانی، و تجربه بیش از یک دهه روان‌درمانی، تدریس، و آرایه سرپرستی و نظارت حرفه‌ای بر کار دانشجویان، کارآموزان و متخصصان بالینی و نیز انجام مطالعات موردی، خانوادگی و فرهنگی در ایران نکات بسیار ارزشمندی را به بنده آموخته است. یکی از آن‌ها به مفهوم خودشیفتگی در مراجعان فردی و خانوادگی مربوط است.

درمانگران مختلف بسته به کیفیت آموزش نظری و عملی دریافتی، مکتب و رویکرد درمانی خود، درک متفاوتی از مفهوم خودشیفتگی دارند و به شیوه متفاوتی با این موضوع مواجه میشوند. طیف برخورد با خودشیفتگی مراجعان از اجتناب کامل تا محوریت دادن به آن، نزد متخصصان مختلف گسترده است.

تفاوت دیدگاههای نظری و رویکردهای عملی درمانگران تأثیری در بروز علائم، فرایندها و پدیده‌های مرتبط با خودشیفتگی در جلسات درمان ندارد. در واقع، مراجع با کلیت شخصیت و وجود خود به جلسه روان‌درمانی پا مینهد و درمانگران را با چالشهای خاصی نظیر ایده‌آل‌سازی افراطی، نازرنده‌سازی، حمله متخاصمانه، مقاومت، انتقال نوروتیک مثبت یا منفی، ترک درمان و غیره مواجه می‌سازد. برخی درمانگران با برخورد متقابل یا نوازش نامناسب خودشیفتگی

مراجع، سعی میکنند خود را از این وضعیتها دور نگه دارند.

نکته مهمی که درمانگران فردی و خانوادگی باید به آن اشراف داشته باشند این است که با آشنایی نظری و عملی در خصوص چگونگی برخورد مناسب با خودشیفتگی مراجع، به ویژه مراجعی که جراحات خودشیفتگی را از گذشته با خود حمل میکند، میتوانند کارآمدی درمان را افزایش دهند.

اغلب نظریهپردازان در مکتب روان تحلیل‌گری بر خودشیفتگی محض انسان در لحظه تولد صحنه گذاشته‌اند و رشد سالم را متضمن رسیدن به حد متعادل از خودشیفتگی که در آن درک دیگران نیز ملموس میشود، دانسته‌اند. مصاحبه‌های بالینی با مراجعان مختلف نشان میدهد که اغلب آن‌ها به درجاتی با جراحیات خودشیفتگی در سالهای اولیه کودکی مواجه بوده‌اند. این جراحیات به طور عمده از سوی والدین به دلیل دانش ناکافی از فرایند رشد به طور کلی و خودشیفتگی به طور خاص، و جرم‌خیمهای خودشیفتگی در خود والدین و انتقال آن‌ها به فرزندان، غایب بودن آن‌ها از حیات روانی فرزندان و غیره شکل میگیرد.

کودکان برای نجات خود از شرایط آسیب‌زا و محافظت از خودشیفتگی زخمی شده خود، سبکهای شناختی، هیجانی و مکانیزمهای دفاعی متعددی را در پیش میگیرند. این رویهها به دلیل تکرار زیاد تبدیل به رگههای اصلی شخصیت فرد میشوند. علاوه بر این، کودکان در صحنه آسیب، تصاویری از خود، ابرو و هیجانات همراه را در ذهن توسعه می‌دهند و نوع خاصی از روابط موضوعی را درون‌سازی میکنند تا مانع از تکرار آسیب گردند، و در سنین بعدی با فرافکنی و جذب افرادی که انعکاس دهنده تصاویر ذهنی درونی شده آن‌ها هستند، روابط موضوعی درونی شده خود را به عمل درمی‌آورند. برای مثال، ممکن است همسری انتخاب کنند که همان تصاویر ابروهای و خود را در آن‌ها فعال سازد. درمانگران نیز تحت فشار سازوکارهای خودشیفتگی مراجع قرار می‌گیرند و لازم است در کار با مراجعان در قالبهای مختلف به ویژه فردی و خانوادگی ملاحظات نظری و عملی تعامل با خودشیفتگی را دریابند.

کتاب حاضر که توسط دکتر جوان لچکار تألیف گردیده، حاصل سالها مطالعه و آثار بالینی ایشان با زوجین و افرادی با سطوح و اشکال مختلف خودشیفتگی است. این کتاب با ارائه زمینههای نظری مختلف، ضمن توجه به ساختار شخصیت و پراوندهای پویای درون روانی و بین فردی، به توصیف اشکال مختلف خودشیفتگی پرداخته و وجوه تمایز آنها را برجسته نموده است. همچنین، روشها و تکنیکهای منحصر به فردی را برای برقراری ارتباط و درمان شخصیهایی با اشکال مختلف جراحت خودشیفتگی به ویژه در درمان زوجها توضیح داده است. فصل اول به تبیینهای نظری برای برقراری ارتباط با اشکال مختلف خودشیفتگی پرداخته است. فصل دوم تا نهم بر مباحث نظری و روشهای ارتباطی و تعاملی خاص درمانگران با هر یک از اشکال مختلف خودشیفتگی، همچون خودشیفته بیمار، بدخیم، ضداجتماعی، افسرده، وسواسی، منفعل - پرخاشگر، هنرمند و بین فرهنگی، در شرایط بالینی به خصوص در زوج درمانی تمرکز نموده است. فصل دهم به یک مرور اجمالی و نتیجه گیری پرداخته است.

خواندن این کتاب به تمامی روان شناسان بالینی، مشاوران، روان پزشکان و فعالان در حوزه روان درمانی فردی و خانوادگی توصیه میشود.

نادر منیرپور